

13
14 A part

Sibm demans, dix l'àngel qual
es la millor gràcia... dig-te que quella
que per la bocha de Jesuchrist te ho
deser, angeh, si va

Mar en follia e a trevida
en lo parlar e dhu tot lo que
hi ve a boca, dijant III, 70

3. Boca com a organ de la paraula. No obrir de la boca, no dir res. Anar se'n de la boca, anar-se'n
allò que convenia callar. Dir el que ve a (la)
boca, dir tot el que hom pensa ~~dir~~ dir una cosa
només de boca, dir-la per compliment. Tenir
el cor a la boca, ésser sincer, franc, obert.
Venir a boca, oïner-se a dir. No tenir bo-
ca per (o amb què) dir, responde, etc., no
saber què dir, responde, etc. ~~peren molt~~
~~que paguessen responde~~, Flor. Sanct. 122 va.
No tenir prou boca per a llorar algú
Dir a boca, de paraula. ~~dir a boca~~
~~dir, etc. etc. XXII, 126~~
Despar algú amb la paraula a la boca,
anar-se'n seure escoltar-lo, interrompre'l,
no despar-lo parlar. Beure a algú algu-
na cosa de la boca, antijupar-se a dir el
que ell anava a dir. Ara t'ho anova a
dir jo, m'ho has tret de la boca. Anar, cor-
~~rar~~, de boca en boca, circular (una nova),
ésser (quicum) objecte d'enraonies. Ésser
una boca d'infern, ésser malparlat. Ésser
una boca de trons, un balader. Ésser una boca
d'or, parlar bé. ~~Ésser una boca~~
~~de d'or~~ ~~de d'or~~ ~~de d'or~~ ~~de d'or~~ ~~de d'or~~ ~~de d'or~~ ~~de d'or~~ ~~de d'or~~
a un la boca mesura, pot demanar el
que calgui, obrir a sa voluntat. Fractar

